

गोनर्हः

गोपः

गोपदः

गोधूमचूर्णं, लौ, (गोधूमस्य चूर्णम् ।) चूर्णैकत-
गोधूमः । मयदा इति भावा ॥ यथा,—
“शुष्कगोधूमचूर्णेन किञ्चित्पुष्टाच रोटिकाम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

गोधूमसमवं, लौ, (समवद्दसादिति समव उत्-
पत्तिस्थानम् । गोधूमः समवोद्धृतः ।) सौवीरम् ।
काङ्क्षिकभेदः । इति राजनिर्वेषः ॥

गोधूमसारः, पुं, गोधूमस्य सारभागः । पालो
इति भावा ॥ तत्करणविधिर्यथा । “निसुष-
गोधूमं उद्भवते कल्पयित्वा सन्ध्याकाले गृहितिका-
दिपाचे जबे मयं कारयित्वा परदिने प्रभाते
उपरिशत्यन्तं क्रेषण दूरीकात्य नीचस्यसारं रौद्रे
शुष्कं कला पात्रान्तरे स्थापयेत् ॥” इति पाक-
राजेन्द्रः ॥

गोधूमी, लौ, (गां धूमयतीति । धूमि+यथा ।
गौरादिलाहृ डौ॒॒॒ ।) गोलोमिका । इति
राजनिर्वेषः ॥ (गोलोमिकाश्चेष्ट्या विवरणं
ज्ञेयम् ॥)

गोधूलिः, लौ, (गां चूरोत्थिना धूलिर्यच-
काले ।) कालविशेषः । गोधूलिकालसु चिविधः ।
यथा, अर्यैष्वे अर्हास्तरविकालः । हेमन्तशिशि-
रयोर्वृद्धताप्राप्तिकौशलतरविकालः । वर्षाश्चरद्व-
दवत्त्वांस्त्वस्तगतरविकालः । यथा,—
“गोधूलिं चिविधां वदन्ति सुनयो नारीविवाहा-
इत्के
हेमन्ते शिशिरे प्रयाति वृद्धतां पिण्डीकृते
भास्तरे ।

गौष्ठेऽर्हस्तमिते वसन्तसमये मानौ गते वृद्धतां
स्थर्यं चास्तसुपागते च नियतं वर्षाश्चरद्व-
कालयोः ॥”

इति दीपिका ॥

गोधेनुः, लौ, (गौरेव धेनुः ।) दुखवतौ गवी ।
इति संचिप्तसाराकरणम् ॥

गोधेरः, पुं. (गोधति धातूनामनेकार्थलात् रच-
तौति । गुध+वाहूलकादेवक ।) गोप्ता । इति
संचिप्तसारे उवादित्वितः ॥

गोनन्दी, लौ, (गवि जबे नन्दतीति । नन्द+अर्च ।
गौरादिलात् डौ॒॒॒ ।) सारसपचिली । इति
हारावली ॥

गोनर्हः, लौ, (गवि एथियां नहैते स्वनान्ना आखा-
यते इत्यर्थः । नहै+अप् ।) सुस्तकम् । इति
मेदिनी । दे । २८ ॥

गोनर्हः, पुं. (गवि जबे नहैति कूजतीति । गो+
नहै+“नन्दियहिपचादिभ्यो स्तुतिन्यचः ॥” ३ ।
१ । १३४ । इति पचादिलाहृ ।) सारस-
पची । इति मेदिनी । दे । २८ ॥ (गोभिवांग्मि
नंहैतीति । अर्च ।) देशविशेषः । यथा, वृद्ध-
संहितायाम् । १४ । १२ ।

“कङ्कटकङ्कटवनवासि-
शिविकपश्चिकारकोङ्कणामीरा:
व्याकरवेत्यावनक-
दश्पुरगोनहैकेरलकाः ॥”

II.

गोनर्हस्य देशस्य राजा । “तदाजेष्यि ।” २ ।
४ । ६२ । इत्यथा । गोनर्हराजः । यथा, राज-
तरज्जिण्यथाम् । १ । ५७ ।

“कास्त्रैरेकः स गोनर्है वेळहङ्काढङ्कूलया ।
दिशा कैलासहासिन्या प्रतापौ पर्यपास्यत ॥”
गोनर्हैयैः, पुं, (गोनर्है देशे भवः । गोनर्है+“एङ्ग
प्राचा देशे ॥” १ । १ । ७५ । इति वृद्धसंच-
त्वात् क्षः ।) पतञ्जलिमुनिः । इति हेमचन्द्रः ।
३ । ५१५ ॥ (अस्य गोनर्हैदेशोङ्कृतत्वात् तथा-
त्वम् । तदेशभवे, त्रि ।)

गोनसः, पुं, (गोरिव नासिका यस्य । “अच्यु नासि-
कायाः संज्ञायां नसं चास्यूलात् ॥” ५ । ४ ।
११८ । इति अर्च नसादेशच ।) सर्पविशेषः ।
वोडः । इति ख्यात इत्यन्ये । इति भरतः । तसु-
पर्यायः । तिलित्सः २ । इत्यमरः । १ । ८ । ४ ।
गोनामः ३ घोनसः ४ । इति हेमचन्द्रः । मङ्गली-
वोडः ५ । इति विक्रमादित्यः । वोडः ६ । इति
शब्दरतावली ॥ (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने
चतुर्थांयाये ।

“सिलिन्द्वको गोनसो वृहगोनसः पनसी ॥”
वैक्रान्तमणिः । इति राजनिर्वेषः ॥

गोनायः, पुं, (गवी नायः ।) अनडान् । इति
राजनिर्वेषः ॥

गोनसां, लौ, (गोनसा इव आलतिर्यस्य ।
गोनसाकारत्वादस्य तथात्वम् ।) वैक्रान्तमणिः ।
इति राजनिर्वेषः ॥

गोनासः, पुं, (गोनसा इव नासा यस्य ।) गोनस-
सप्तः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७२ ॥

गोनिष्यन्दः, पुं, (गोनिष्यन्दते चरतीति । नि+
स्यन्द+पचाद्यच । यद्वा गवी निष्यन्दः “हृद-
विहितो भावो द्रवत् प्रकाशते ॥” इति
न्यायात् ।) गोमूलस्त्रः । इति राजनिर्वेषः ॥

गोपः, पुं, (गोर्जलात् कफपित्तादिवितरसात्
पाति रचतीति । गो+पा+“आतोऽनुपसर्गे
कः ॥” ३ । २ । ३ । इति कः ।) वोलः । (गां
गोजातिं पाति रचतीति । गो+पा+कः ।) जातिविशेषः ।
गोयाला इति भावा । तसु-
पर्यायः । गोसंखः २ गोधुकः ३ आमीरः ४
वहवः ५ गोपालः ६ । इत्यमरः । २ । ६ । ५७ ॥

तस्योत्पत्तिर्यथा,—

“मणिवन्यां तनवायात् गोपजातेष्व सम्भवः ॥”
इति पराश्रृपद्यतिः ॥

(यथा, मदुः । ८ । २६० ।

“वायाज्ञाकुणिकान् गोपान् कैवर्णीन् द्वल-

खानकान् ।

यालयाहातुञ्चटौनन्याच वनचारितः ॥”

गोष्ठाध्यक्षः । (गां एथिर्वी पाति रचतीति ।
पा+कः ।) एष्वीपतिः । वृहग्रामस्याधिकृतः ।
इति मेदिनी । दे । ५ ॥ (गां पाति रचतीति ।
पा+कः । गोरक्षकः । यथा, मदुः । ८ । २३१ ।

“गोपः चौरस्तो यस्तु स दुर्योद्धात्रो वराम् ।

गोखान्युमते भृतः वा स्यात् पाते भृतिः ॥”

शम्बर्विशेषः । यथा, रामायणे । ६ । ११८ ॥

“नारसुमुर्हर्गोपः प्रभया स्वयंवर्चेसः ।
ऐते गत्वंवर्चराजानो भरतस्यागतो जगुः ॥”

गोपः, त्रि, (गोपायति रचतीति । गुप्त अरचये
गुप्त+चाय+“चायादय चाहंधातुके वा ।”

३ । १ । ३१ । इति अर्च ।) रचकः । उप-
कारकः । इति शब्दरतावली ॥ (यथा, कम्ब-
वेदे । १० । ६१ । १० । “हिवर्हसी य उप गोप-
मागुरदत्तिणासो अस्याता इडवन् ॥”

गोपकः, पुं, (गोप+स्वर्णं कर्त्तव्यं कर्त्तव्ये ।
गोपकामा, लौ, (द्विन्यायादुपलक्षितशरीररचकस्य
गोपस्य वैदाय्य कर्त्तव्ये इतिकरित्वात् ।) शारिव-
वधिः । इति राजनिर्वेषः ॥ (गोपस्य कन्या ।)
चामीरसुता ॥ (यथा,—

“युवतीर्गेपकन्या रात्रौ संकात्य कालवित् ।
कैश्चिरकं मानयन् वै सह तामिर्मोद इ ॥”
इति इवंविष्ये । ७६ । १८ ॥

गोपबोधा, लौ, (गोपयिता चोणावदरविशेषः ।)
इत्यिकोलिः । इति रवमाला ॥ वदरीसद्व-
द्वयफलट्टः । शेयाङ्कल इति भावा ॥ यथा,
शब्दरतावल्याम् ।

(“वदरीसद्वयाकारो टृकः सूक्ष्मपलो भवेत् ।
अट्टायेव सा चोणाव गोपबोधेति चोचते ॥”)
विक्रमटट्टः । इति राजनिर्वेषः ॥

गोपतिः, पुं (गोर्वृभस्य पतिः । यहा गवीं पश्चाना
जीवानां पतिः ।) शिवः । (यथा, महा-
भारते । १३ । १७ । १३ ।

“गोपतिर्गोपतिर्यामो गोत्तर्मवसनो इदिः ॥”
गां एव्यों जगदिवर्यः पाति पालयतीति ।
गो+पा+उतिः । विष्णुः । यथा, महाभारते ।
१३ । १४८ । ६६ ।

“उत्तरो गोपतिर्गोपा चानगम्यः पुरातनः ॥”
गोपेन्द्रनन्दनकालः । यथा, हरिवंशे । ७६ । ४ ।

“अमागुराणि कर्माणि पश्चामस्तव गोपते ॥”
ग्रहसंहरमेदः । यथा, महाभारते । ३ । १२ । ३५ ।

“गोपतिस्तालकेतुच त्वया विनिहताइमौ ॥”
गवीं रस्सीनां पतिः । सूर्यः । (यथा,
भागवते । १ । १२ । १० ।

“परिभ्वनसुल्काभां भामयन्तं गदां सुहः ।
अव्यतेजः स्वगदया नौहारसिव गोपतिः ॥”

गोपः एथिकाः पतिः ।) राजा । (गवीं सौर-
भेयानां पतिः ।) दृष्टः । इति मेदिनी ॥ ते ।
१०७ ॥ (यथा, दृष्टपूर्वंहितायाम् । ६८ । ११५ ।

“शार्दूलांसमस्मद्द्विपगोपतीता
तुल्या भेवन्ति गतिभिः शिखिनां च भूपाः ।
येवाच शब्दरहितं स्तिमितं च यातं

तैपीच्छरा हतपरिभृतगा इरिदाः ॥”
कवभनामौषधिः । इति राजनिर्वेषः ॥

गोपदः, पुं, (गोपदं गोचरण्यासयोग्यं स्यान्
लाति गृहातीति । गोपद+सा+कः ।) गुंदाकः ।
इति चिकार्क्षेषः ॥